

[Miljøministeren]

Min konklusion er, at ved ikke at have flyovervågning kan vi næsten tiltrække nogle ulovlige udladninger.

Det er baggrunden for, at vi har arbejdet meget koncentreret med at finde en løsning. Kunne vi lave det sammen med Fiskeriinspektionen? Kunne vi lave det sammen med dansk militær? Kunne vi lave det sammen med hele området, når vi også tager vore skibsforhold i betragtning? Det er de problemer, vi prøver at finde en løsning på.

Det er ikke umiddelbart klart, at det kan gøres sammen med Fiskeriinspektionen. Det er heller ikke umiddelbart klart, at vi med fordel kan gøre det sammen med luftvåbnet. Der kan være forskellige flytyper. Der er hastigheder. Der er spørgsmålet om ansvar for sikkerheden, som gør, at prioriteringen her må gå først den vej. Nu er der åbnet mulighed for, at vi kunne lave det i fællesskab med andre lande. Det kunne være de nordiske, det kunne også være Vadehavsløbet. Vi vil i løbet af kort tid fremkomme med et initiativ på det område.

Hvor meget kommer der fra de tyske floder? Jeg er ikke i stand til at sige det i tal til hr. Sønderby, men jeg kan da i alt fald sige, at det, som hr. Gade var inde på, er vores største forureningskilde i øjeblikket, når det er næringsسالte, det drejer sig om, og gad vide, om ikke også det omfatter tungmetaller.

Hr. Kristian R. Kristensen var inde på det samme, som ordføreren for Fælles Kurs var inde på. Her bøjer man sig altså imod hinanden og står samlet og med fælles rygstød til det, man laver. Jeg er meget taknemmelig for den holdning, man her giver udtryk for. Det er en hilsen fra Folketinget, blev der sagt. Jeg vil betragte det som en meget kærkommen hilsen.

Må jeg slutte af her i denne omgang med at sige, at hr. Ahlmann-Ohlsen sagde det, vi nok alle sammen må lægge os på sinde: Vi må lære, at vi skal rydde op efter os selv. Det skal ikke først og fremmest være vores børns opgave.

Helge Mortensen (S):

Jeg bemærkede, at ministeren udtrykte tilfredshed med, at man nu to gange fra Folketingets side har givet opbakning bag regeringen, bag ministeren til de forhandlinger, der i næste uge skal føres i London. Det er også rigtigt. Jeg synes, at Folketinget har spillet en særdeles aktiv rolle i formuleringerne på det grundlag,

hvorpå Folketinget finder at forhandlingerne bør føres i London.

Jeg vil godt understrege, at det vigtigste i de beslutninger, der er truffet, er, at vi imødeser, at denne konference, mere end vi har kunnet spore i de internationale konventioner og mere end den første Nordsøkonference, giver sig af med konkrete beslutninger. Det er den vigtigste forudsætning for ministerens deltagelse på baggrund af Folketingets beslutninger, synes jeg.

Ministeren siger endvidere – jeg betragter det, men det er måske urimeligt, som lidt af en advarsel i forhold til Folketinget – at det vil være uheldigt med kompromisforbud, fordi det kan hindre adskillige skridt fremad. Nu står der ikke noget om kompromisforbud i hverken denne dagsorden eller dagsordenen om havafbrænding. Der står i fire punkter, hvad ministeren, hvad Danmark skal fastholde. Vi har skrevet vedrørende havafbrændning, vedrørende dumpning, vedrørende radioaktive udledninger og opførelse af nye anlæg, at i det mindste skal Vadehavet omfattes som et særligt havområde. Det er de fire punkter – fem, om man vil: På det radioaktive område kan det deles op i to, nemlig udledning og nye forarbejdningsanlæg.

Det skal knytte an til, hvad ministeren selv var inde på i anden runde her, at denne konference jo ikke har nogen juridisk status, denne konference er jo som allerede den første Nordsøkonference faktisk indkaldt, fordi man i forhold til konventionerne synes, Nordsølandene måtte kunne komme længere på området. I stor udstrækning arbejder denne konference i forhold til de internationale konventioner, som har været nævnt her mange gange: Oslo, London, Marpol osv.

Vi henstiller til regeringen og foreslår regeringen, at man fastholder dette, fordi vi mener, at det er et vigtigt signal også til de internationale konventioner, at vi ikke på Londonkonferencen vil indgå kompromis, der forringer vore holdninger på disse afgørende og vigtige områder.

Hvordan forholder det sig så med resultatet af Londonkonferencen? Hr. Svend Heiselberg spurgte under debatten her i Folketinget om havafbrænding, hvad vi skulle gøre, hvis de andre lande sagde nej, og jeg så i Berlingske Tidende, at der kom et lidt løst svar fra hr. Helge Mortensen.